

ГЕЙ, ХТО НА СВІТІ КРАЩУ ДОЛЮ МАЄ?

Гей, хто на світі кращу долю має,
Як той, що плугом святу землю оре,
Святу землю в банку заставляє,
В довги впадає, як в бездонне море,
І поти б'ється, аж послідня рація
На нього спаде — ґрунту ліцптація,
І поки в найми не пошкандибає,—
Гей, хто на світі кращу долю має?

Гей, хто на світі кращу долю має,
Як той, що вірно цісареві служить,
В касарні тишком рід свій споминає,
Зітхає тишком, і клене, і тужить,
Махає гвером, в гліді машерує,
На варті мерзне, в дні і в ночі чує
Глас псьої шкіри, комісник снідає,—
Гей, хто на світі кращу долю має?

Гей, хто на світі кращу долю має,
Як той, що добрим вітччини є сином,
Податки точно рік по рік складає,
Послушний власті і ніяким чином
Їй не противен, не пита, що бідний,
А треба дати — дасть і гріш послідній,
А нащо, за що дав — і не питає,—
Гей, хто на світі кращу долю має?

Гей, хто на світі кращу долю має,
Як той, що в церкві всю науку чує,
Що тільки бідних господь бог карає,
Що ласка божа тільки багачу є,
Що чорт усюди чоловіка кусить,
А бідний все в покусі впасти мусить,
Що хлоп пияк, нероба і свиня є,—
Гей, хто на світі кращу долю має?

Гей, хто на світі кращу долю має,
Як той, що в школу станувши від малу,
Про батька, матір, брата забуває,
На чужій мові вчиться річ нездалу,
Скінчивши ж школи за той гріш народний,
Стає раб царський або раб господній
І лиш про себе, про зиск власний дбає,—
Гей, хто на світі кращу долю має?